

РЕШЕНИЕ

№ 2305

гр. София, 08.04.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 26 състав,
в публично заседание на 06.03.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мирослава Керимова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **4703** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следв. от АПК във вр. с чл. 49 ал.4 от ЗКИР.

Образувано е по жалба на [фирма], чрез юрисконсулт С. срещу Заповед № РД – 18 – 13/17.01.2012 г. на изпълнителния директор на Агенция по геодезия, картография и кадастър (АГКК) /след отделяне от адм.д. №4357/2012г/. С разпореждане от 29.05.2012г съдът оставя без движение жалбата, с указание за конкретизиране на оспорваната част от заповедта.

С изрична молба от 15.06.2012г [фирма] посочва имотите с идентификатори по одобрената кадастрална карта за землището на [населено място] , по отношение на които претендира вписването им в кадастралния регистър като собствени на дружеството, както следва: имоти с идентификатори: 02659.2195.1914.6; 02659.2196.959.2; 02659.2195.817.5; 02659.2195.403.6; 02659.2292.28.6; 02659.2196.813.2; 02659.2193.821.3; 02659.2292.68.4; 02659.2293.231.1; 02659.2193.535.1; 02659.2193.554.1; 02659.2194.242.1. По отношение на тези имоти АД претендира същите да са нанесени в одобрената кадастрална карта с обжалваната заповед, но като техни собственици били вписани трети лица, които не могли да се легитимират като такива. Иска се вписване по отношение на тези имоти в КР на [фирма] като собственик. По отношение на ТП с диспчерски № 22 – 155, изграден в поземлен имот с идентификатор 02659.2293.258 се твърди, че същият не е нанесен в така одобрената КК, като се иска нанасянето му в КК и вписване на АД като негов

собственик в КР. Същото уточнение се прави и в молба от 21.06.2012г – л. 124 по делото.

В открито съдебно заседание на 21.11.2012 г., Административен съд София – град, Второ отделение, 26 състав, изслуша експертизата на вещото лице – Т. Б. К.-К. и прие представените счетоводни справки към молбата на жалбоподателя. Адвокат М., процесуален представител на изпълнителния директор на Агенция по геодезия, картография и кадастър, прави искане за конституиране като страни по делото на СО - район Б., Специализираната болница за рехабилитация, [фирма], [фирма], тъй като същите са вписани в кадастралния регистър като собственици на установените от вещото лице сгради и се явяват заинтересовани лица. С нарочно определение от 10.12.2012 АССГ конституира като заинтересовани страни в производството: 1. Специализирана болница за рехабилитация - Б., вписан собственик на: - сграда с идентификатор 02659.2195.1914.6, [населено място], [улица], предназначение: сграда за електропроизводство – трафопост, заведена в счетоводните документи като трафопост с диспечерски номер ТП 22-444, Б., поч. ст-я Б., [улица]. Експертизата счита, че се отнася за една и съща сграда, претендирана от жалбоподателя и нанесена на скица на сграда № 15459/15.03.2012 г.; - сграда с идентификатор 02659.2195.817.5, [населено място], [улица], предназначение: сграда за електропроизводство – трафопост, заведена в счетоводните документи като трафопост с диспечерски номер 22-259, поч. с-я труд. селяни, [улица]. Експертизата счита, че се отнася за една и съща сграда, така както е показана на вещото лице, претендирана от жалбоподателя и нанесена на скица на сграда № 15463/15.03.2012 г. 2. Столична община, вписан собственик на: - сграда с идентификатор 02659.2196.959.2, [населено място], [улица], предназначение: сграда за електропроизводство – трафопост, заведена в счетоводните документи като трафопост с диспечерски номер 22-765, И., [улица]. Експертизата счита, че се отнася за една и съща сграда, така както е показана от вещото лице, претендирана от жалбоподателя и нанесена на скица на сграда № 15471/15.03.2012 г.; - сграда с идентификатор 02659.2195.403.6, [населено място], [улица], предназначение: сграда за електропроизводство – трафопост, заведена в счетоводните документи като трафопост с диспечерски номер 22-395, Б., ст. Ж., [улица]. Експертизата счита, че се отнася за една и съща сграда, така както е показана на вещото лице, претендирана от жалбоподателя и нанесена на скица на сграда № 15460/15.03.2012 г.; - сграда с идентификатор 02659.2196.813.2, [населено място], [улица], предназначение: сграда за електропроизводство – трафопост, заведена в счетоводните документи като трафопост с диспечерски номер 22-385, В. II. Експертизата счита, че се отнася за една и съща сграда, така както е показана на вещото лице, претендирана от жалбоподателя и нанесена на скица на сграда № 15465/15.03.2012 г.; - сграда с идентификатор 02659.2193.821.3, [населено място], [улица], предназначение: сграда за електропроизводство – трафопост, заведена в счетоводните документи като трафопост с диспечерски номер 22-252, Б., С. 80. В. II. Експертизата счита, че се отнася за една и съща сграда, така както е показана на вещото лице, претендирана от жалбоподателя и нанесена на скица на сграда № 15455/15.03.2012 г.; - сграда с идентификатор 02659.2293.231.1, [населено място], [улица], предназначение: сграда за електропроизводство – трафопост, заведена в счетоводните документи като трафопост с диспечерски номер 22-907, Б., [улица]. Експертизата счита, че се отнася за една и съща сграда, така както е показана на

вещото лице, претендирана от жалбоподателя и нанесена на скица на сграда № 15473/15.03.2012 г.; - сграда с идентификатор 02659.2193.535.1, [населено място], [улица], предназначение: сграда за електропроизводство – трафопост, заведена в счетоводните документи като трафопост с диспечерски номер 22-279, Б., [улица]. Експертизата счита, че се отнася за една и съща сграда, така както е показана на вещото лице, претендирана от жалбоподателя и нанесена на скица на сграда № 15451/15.03.2012 г.; - сграда с идентификатор 02659.2194.242.1, [населено място], [улица], предназначение: сграда за електропроизводство – трафопост. Т. е самостоятелна сграда, има изписан № 22-398. Експертизата счита, че се отнася за една и съща сграда, така както е показана на вещото лице и нанесена на скица на сграда № 15457/15.03.2012 г. 3. [фирма], вписан собственик на сграда с идентификатор 02659.2292.68.4, [населено място], [улица], предназначение: сграда за електропроизводство – трафопост, заведена в счетоводните документи като трафопост с диспечерски номер 22-781, Б., Х., [улица]. Експертизата счита, че се отнася за една и съща сграда, така както е показана на вещото лице, претендирана от жалбоподателя и нанесена на скица на сграда № 15473/15.03.2012 г. 4. [фирма], вписан собственик на сграда с идентификатор 02659.2193.554.1, [населено място], [улица], предназначение: сграда за електропроизводство – трафопост. Т. е самостоятелна сграда, има изписан № 22-199. Експертизата счита, че се отнася за една и съща сграда, така както е показана на вещото лице и нанесена на скица на сграда № 15453/15.03.2012 г.

Според изслушаната по делото експертиза по отношение на имоти с идентификатори 02659.22.92.28.6 и ТП в имот с идентификатор 02659.2293.258 няма приложени скици, поради което няма изразено становище за идентичност .

Предвид конституирането като заинтересовани страни в производството по делото на посочените погоре вписани в КР собственици на претендирани имоти, същите изразяват по делото становище по отношение на допустимостта, съответно основателността на оспорването, както следва:

Специализирана болница за рехабилитация - Б., в становище на л. 182 по делото оспорва жалбата по отношение на - сграда с идентификатор 02659.2195.1914.6, [населено място], [улица], предназначение: сграда за електропроизводство – трафопост, заведена в счетоводните документи като трафопост с диспечерски номер ТП 22-444, Б., поч. ст-я Б., [улица]. Оспорва възражението на жалбоподателя за допуснати съществени процесуални нарушения в хода на изработване на КК и КР. Твърди, че жалбоподателят не се легитимира с актове за собственост по отношение на посочения имот, като заявява, че претендираното право на собственост не настъпва автоматично по силата на ЗЕ, а се предвижда изкупуване на постове от съответните преносни или разпределителни предприятия, каквито доказателства по делото не са представени. Представя нотариален акт № 120/2009г; А. № 820/1990г. Претендира, че по силата на тези актове Специализирана болница за рехабилитация – Б. е собственик на сграда с идентификатор 02659.2195.1914.6, представляваща ТП. Същият е разположен в западната страна на Болнично рехабилитационния център, владее се от [фирма], като е част от капитала на дружеството и е заприхoden в неговия баланс. По отношение на сграда с

идентификатор № 02659.2195.817.5, [населено място], [улица], предназначение: сграда за електропроизводство – трафопост, заведена в счетоводните документи като трафопост с диспечерски номер 22-259, поч. с-я труд. селяни, [улица] Специализирана болница за рехабилитация – Б. заявява, че няма претенции за собственост. Претендира разноски по делото.

Предвид изявлението на процесуалния представител на Специализирана болница за рехабилитация – Б., адв. М., в открито съдебно заседание на 16.01.2013г съдът конституира като заинтересована страна по делото Специализирана болница за рехабилитация „З.“ /С. З./ . В становище на л. 259 по делото адв. П. от името на тази заинтересована страна, заявява, че С. [фирма] е заинтересована страна по отношение трафопост с дисп. № 22-259, представляващ имот с идентификатор 02659.2195.817.5. Заявява, че С. [фирма] се явява собственик на посочения имот, както и че същият никога не е бил собственост на Ч. Разпределение Б. АД, нито е бил във владение на Ч. Разпределение Б. АД. Твърди, че трафопостът представлява помещение, което не е самостоятелна постройка, а е част от сградата на С. [фирма], находяща се в [населено място], [улица]. Т. е изграден съгласно Разрешението за строеж /Позволителен билет за нова постройка № 210/12.04.2061 т.1, което е от 1961 г., издадено на Б. на трудещите се селяни. Т. е построен съгласно одобрените архитектурни планове в сградата на Б. на трудещите се селяни. В становището се проследяват вещните права върху сградата, като се представят писмени доказателства в тази насока. Твърди се, че с Учредяването на С. [фирма] (сега С. [фирма]), видно от фирменото дело № 4151/2001 г. и от Устава, целият имот е включен в капитала на дружеството като непарична апортна вноска. Същият е отразен в счетоводните записвания в актива на дружеството, както става ясно от извлеченията от баланса на дружеството за 2001 г. до настоящия момент, без промяна. Твърди, че предвид претендираната собственост, електроразпределителното дружество не е изкупило имота по надлежния ред на ЗЕ. Претендира разноски по делото.

Жалбоподателят в производството, оспорва становището на [фирма], като твърди, че имотът, върху който е изграден процесния ТП е бил държавна собственост-т.е. и ТП е бил държавна собственост по силата на приращението. Твърди, че съгласно действащите към актуването на имота през 1990г. закони, уреждащи обществените отношения във връзка с енергийните обекти, трафопостовите са били също държавна собственост. Съгласно Закона за електростопанството от 1975 г., дейностите в енергетиката били изключителен държавен приоритет. Това било уредено в редица текстове от закона - напр. чл. 2, 3, 4, 8, 9 и др. на ЗЕ от 1975 г. /отм./. До образуването на [фирма] в края на 1991 г., при режим на единна общонародна собственост Държавата е упражнявала тази своя обществено полезна дейност чрез съответните експлоатационни предприятия. Енергийните обекти били предоставяни за стопанисване и управление и предавани на съответната държавна структура - предприятие, извършващо дейността по електроснабдяване. Съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредба за държавните имоти /отм./: „Държавните имоти се предоставяли за стопанисване и управление на държавните организации, които в съответствие с предмета на своята дейност, с плановите си задачи и предназначението на имотите в пределните, установени от закона, упражнявали върху тях право на владение, ползуване и разпореждане“. Съгласно чл. 89 и чл. 91 от НДИ /отм./, владението на

държавните имоти се осъществявало чрез държавните организации, на които било предоставено стопанисването и управлението им. Т.е. - вещните права били на държавата, а фактическата власт върху отделните обекти на електроразпределителната мрежа е била упражнявана от съответното експлоатационно предприятие. Твърди се, че с промяната на общественое-икономическите условия в началото на 90-те години на XX век се променя и организацията на предприятията в енергетиката. След влизане в сила на Търговския закон /01.07.1991 г./ обединенията, комитетите и предприятията от системата на Асоциация Енергетика" се трансформирали в търговско дружество с държавно имущество [фирма] / [фирма]/, видно от Разпореждане № 46 от 07.11.1991 г. на МС и ф.д. № 29869/ 1991 г. на СГС. Преобразуването на държавните предприятия в търговски дружества било свързано с промени относно собствеността. Държавата губела собствеността върху вещественния състав на имуществото, включено в баланса на тези дружества. Правото на собственост на държавата се преобразувало пряко, считано от 1991 г. в право на собственост върху капитала на държавните търговски дружества. Носител на всички вещни права било търговското дружество, като самостоятелен правен субект. В тази насока била точка 4 от решение № 11 от 21.05. 2001 г. на Конституционния Съд по к.д. №18/2000 г. Едноличен собственик на капитала на [фирма] била също държавата, поради което и с оглед предмета на дейност на държавното енергийно предприятие, всички енергийни обекти и съоръжения за пренос и разпределение на електрическа енергия, включително процесният енергиен обект, бил включен в активите / капитала / на [фирма]. Със Заповед № ДВЛ23-А от 24.04.2000 г. на Държавната агенция по енергетика и енергийни ресурси /ДАЕЕР/, [фирма] се преобразувало чрез отделяне на ново еднолично акционерно дружество с фирма [фирма]. [фирма] било регистрирано при условията и по реда на ТЗ с Решение № 1 от 27.04.2000 г. и било вписано в Регистъра на търговските дружества по ф.д. № 6358 от 2000 г. по описа на СГС. С факта на отделянето си [фирма] придобивало по правилата на универсалното правоприемство съответната част от пасивите и активите на [фирма] по разделителни протоколи и счетоводни данни. Като енергийно предприятие, което имало за предмет на своята дейност: управление, експлоатация, поддръжка и развитие на електроразпределителната мрежа, представляваща съвкупност от електропроводни линии и електрически уредби за ниско, средно и високо напрежение; присъединяване към тази мрежа на нови потребители; пренос, разпределение и пласмент на електрическа енергия на присъединените потребители на територията на югозападна Б., [фирма] придобивало онези активи на своя праводател [фирма], чрез които последното търговско дружество било осъществявало дейността си на отделената територия, а именно енергийните обекти /електрически уредби и електропроводни линии с високо, средно и ниско напрежение за разпределение и пласмент на електрическа енергия/, в това число и процесния трафопост. През 2008 г. с Решение № 21 от 29.01.2008 г. на СГС по ф.д. № 6358 от 2000 г. била вписана промяна на наименованието на [фирма] на „Ч. РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ Б." АД. [фирма] /ЧЕЗРБ/ било вписано в Търговския регистър при Агенция по вписванията към Министъра на правосъдието с ЕИК №[ЕИК]. Същото притежавало лицензия за разпределение на електрическа енергия рег. Л-135-07 от 13.08.04 г., издадена от ДКЕВР при условията и по реда на ЗЕ, във връзка с което се характеризирало като енергийно предприятие, чиято легална дефиниция се съдържала в § 1, т. 24 от ДР на ЗЕ /сега действащ/.

Съгласно чл. 88, ал. 1 от ЗЕ, разпределението на електрическа енергия и експлоатацията на разпределителните мрежи се осъществявало от разпределителни предприятия /Е./ -собственици на разпределителните мрежи на обособена територия, лицензирани за извършване на разпределение на електрическа енергия за съответната територия. В тази насока се твърди, че енергийният обект-трафопост е единно цяло от съоръженията и помещението, в което се намират /ДР, §1, т. 41 от ЗЕ. "Площадкови енергийни обекти" са сгради и трайно прикрепените към тях или към поземлен имот енергийни съоръжения,.../, както и общото правило е, че цялата електроразпределителна мрежа, също представляваща неделимо и непрекъсваемо цяло е собственост на лицензианта за дейността разпределение на ел. енергия. Общото правило било, че всички енергийни обекти били собственост на енергийното предприятие. Според жалбоподателя, следвало да се има предвид, че Законът за енергетиката е специален закон, който дерогира общите правни норми, които му противоречат. Твърди, че доколкото заинтересуваното лице представя нотариален акт, в който на неясно какво основание е посочен като собственик на процесния ТП, цитираният констативен нотариален акт не може да констатира у него наличието на права, които не притежава. Цитира практика по въпроса за собствеността на енергийните обекти.

Предвид така изразеното становище от жалбоподателя, съдът приема, че тук е моментът да уточни, че настоящото производство е по своя характер административно, а не вещно или облигационно, като административният съд приема представените писмени доказателства за собственост без да има правомощие да проследява правни отношения във времето касаещи прехвърляне на права на собственост, както и да цени един нотариален акт, а не цени друг при спор за собственост, тъй като спорове за права на собственост се решават в общия , а не в административния съд.

Конституираната заинтересована страна, **[фирма]**, твърди, че съгласно Договор за доброволна делба на недвижим имот №122, том V, рег.№10729/22.12.2005 г. на нотариус, вписан в регистъра на НК №271 , вх.рег.№72088, акт №239, том X. /12.12.2005 г. е получила в дял ТРАФОПОСТ с площ от 40.95 кв.м., състоящ се от едно помещение, заедно с монтираните в него мощности, при съседи: изток - улица, юг - портиерно, северозапад УПИ 1-1566. С нотариален акт за продажба на недвижим имот №103, том III, рег.№ 16684, дело №475/2007 г. на нотариус, вписан в регистъра на НК под № 140, **[фирма]** е продала на **[фирма]** част на ТРАФОПОСТ за външно ел.захранване със застроена площ от 40.95 кв.м., при граници: от изток улица, от юг - портиерно и от северозапад УПИ №1-1566, заедно с правото на строеж върху УПИ №111-1566, отреден за трафопост с площ от 380 кв.м. в КВ.145В по плана на [населено място]. С нотариален акт №106, том I, рег.№6218, дело №93/2010 г. на нот. №140 от регистъра на НК, вписан в СВ с вх.рег.№27376, Акт №150, том L., дело №15915/2010 г. е извършена поправка на предходния нотариален акт , като е добавен израз" заедно със сервитутните права по чл.64 от Закона за енергетиката". Твърди се, че сделките са надлежно вписани в имотния регистър и са достъпни за всички заинтересовани, в т.ч. и за службите на АГКК, които е следвало при изработване на кадастралните карти да установят собствениците на недвижимите имоти от регистрите към картите и планове (чл.41, ал.2, т.1 от ЗКИР), от регистрите на

общинската и областните администрации (чл.21, ал.2, т.3 от ЗКИР), от предварителните имотни партии, предоставени от Службите по вписванията по реда на чл.71, ал.3 от ЗКИР. Собственикът на имота също има задължение да подаде коректни данни при изработване на кадастралната карта. Твърди се, че видно от изброените по горе актове, [фирма] още от 2007 г. не е собственик и не е твърдяла, след изповядване на сделката по покупко-продажба, че е такъв на „Трафопоста“, поради което счита, че неоснователно е конституирана като заинтересована страна в процеса.

В тази насока съдът изразява становище, че банката е конституирана като страна в процеса, тъй като е вписана в КР като собственик на претендиран от жалбоподателя имот. Дали претенцията на жалбоподателя е основателна е въпрос по съществото на спора.

Заинтересованата страна **[фирма]** се представлява от адв. Г., която взема становище за недопустимост, съответно неоснователност на жалбата. Представя нотариален акт, като претендира права на собственост върху ТП с идентификатор 02659.2292.68.4.Претендира разноси.

Заинтересованата страна, **СО**, се представлява от адв. Ж., която също оспорва жалбата и претендира права на собственост на общината върху посочените ТП с идентификатори 02659.2196.959.2; 02659.2195.403.6; 02659.2196.813.2; 02659.2193.821.3; 02659.2293.231.1; 02659.2193.535.1; 02659.2194.242.1. Представя актове за собственост. Претендира юрисконсулско възнаграждение.

Ответникът по оспорването, чрез адв. М. оспорва жалбата като недопустима, евентуално неоснователна.

АССГ в настоящия съдебен състав, при извършена служебна проверка за допустимост на оспорването и предвид направеното възражение за недопустимост, приема следното:

Административното производство е по реда на чл. 35-50 от ЗКИР и има характер на производство по създаване на кадастрална карта и кадастрален регистър. Предмет на оспорване е заповедта на изпълнителния директор на АГКК, с която се одобрява приетата кадастрална карта и кадастрален регистър за землището на [населено място], район Б., Столична община, област С.. Съгласно разпоредбата на чл. 49 ал.4 от ЗКИР заповедта по ал. 1 може да се обжалва от собствениците и носителите на други вещни права върху недвижимите имоти и съседните на тях, които са в обхвата на кадастралната карта. Жалбоподателят [фирма] претендира да е собственик на 13 бр. сгради за енергопроизводство – трансформаторен пост, по отношение на 12 от които претендира вписването им в кадастралния регистър като собствени на дружеството, както следва: имоти с идентификатори: **02659.2195.1914.6; 02659.2196.959.2; 02659.2195.817.5; 02659.2195.403.6; 02659.2292.28.6; 02659.2196.813.2; 02659.2193.821.3; 02659.2292.68.4; 02659.2293.231.1; 02659.2193.535.1; 02659.2193.554.1; 02659.2194.242.1.** По отношение на тези имоти АД претендира същите да са нанесени в одобрената кадастрална карта с обжалваната заповед, но като

техни собственици в КР да са вписани трети лица, които не могли да се легитимират като такива. Иска се вписване по отношение на тези имоти в КР на [фирма] като собственик. По отношение на **ТП с диспчерски № 22 – 155, изграден в поземлен имот с идентификатор 02659.2293.258** се твърди, че същият не е нанесен в така одобрената КК, като се иска нанасянето му в КК и вписване на АД като негов собственик в КР. Същото уточнение се прави и в молба от 21.06.2012г – л. 124 по делото. Тъй като всеки имот е самостоятелен обект на КК и КР, обединяването на всички за разглеждане в едно производство, определено затруднява движението му. С настоящия си съдебен акт, съдът ще се произнесе по отношение на 11 от така претендираните имоти с идентификатори: **02659.2195.1914.6; 02659.2196.959.2; 02659.2195.817.5; 02659.2195.403.6; 02659.2196.813.2; 02659.2193.821.3; 02659.2292.68.4; 02659.2293.231.1; 02659.2193.535.1; 02659.2193.554.1; 02659.2194.242.1**, като по отношение на имоти с идентификатори **02659.2292.28.6 и ТП в имот с идентификатор 02659.2293.258, производството в тази част следва да се отдели, като се докладва на председателя на АССГ за образуване на ново дело.** В хода на делото, ответникът не е представил доказателства по отношение на тези имоти, а връщането на делото в открито съдебно заседание за събирането им, би довело до забавено произнасяне по отношение на останалите 9 имота. Както съдът погоре посочи, всеки имот е самостоятелен предмет на КК и КР, и формално погледнато, всеки от тях следва да бъде предмет на самостоятелно производство. Спорът за всеки от имотите в настоящото производство касае различни страни. Съдът обаче разглежда същите в едно производство, като постановява по отношение на всички един акт, доколкото искането за всеки един от тях е жалбоподателят [фирма] да бъде вписан като собственик на всеки от имотите в одобрения КР към КК на [населено място], вместо записаните трети лица. За да докаже правото си на собственост върху така посочените погоре 9 бр. ТП, АД жалбоподател представя писмени доказателства, от които се установява твърдяното от него погоре /подробно изписано от съда становище/ в насока функционалното предназначение на сградите с идентификатори посочени погоре, както и тяхната идентичност с трансформаторни постове /ТП/ с № съгласно заключението на в.л., които фигурират в списъка на ТП-приложение към спогодбата, чиято собственост се отделя от активите на [фирма] и се предава на [фирма] /предходното наименование на ЧЕЗРБ/, по силата на Заповед № ДВ-123-А/24.04.2000г. на председателя на ДАЕЕР. Ч. твърди, че обектите при тяхната приватизация са прехвърлени в активите на енергийното предприятие по разделителен протокол, за което има и счетоводни записвания.

В действителност, процесните сгради за енергопроизводство представляват енергийни обекти по смисъла на §1, т.23 ДР на ЗЕ и са елемент от съответната разпределителна мрежа, а съгласно §4, ал.1 ПЗР на ЗЕ тези обекти следва да са собственост на лицензираните енергийни предприятия. Като претендиращ собственик на сгради в обхвата на кадастралната карта АД е активно процесуално легитимирано да оспорва нанасянето им в кадастралната карта. В конкретната хипотеза те са нанесени, като претенцията е само по отношение на вписването на АД като собственик на тези сгради в КР към КК. Съдът приема, че претенцията е допустима, като подадена от лице с правен интерес. Дали се дължи вписване на АД като собственик в конкретната хипотеза е въпрос на спора по същество. Доколкото оспорваната заповед е публикувана в ДВ на 07.02.2012г, а жалбата срещу нея е подадена на 06.03.2012г,

съдът приема, че същата жалба е допустима и като подадена в срока по чл. 49 ал. 2 от ЗКИР. В тази насока не споделя становището на заинтересованите страни и ответника за недопустимост на оспорването, поставен в последните две заседания по делото. Жалбата е изпратена от АД – жалбоподател в АССГ с плик, копие от който е на л. 61 по делото. Оригиналът на плика е по адм.д. № 4357/2012г по описа на АССГ, от което е отделено настоящото, тъй като първото е образувано срещу три отделни административни акта /като за всеки се насочва претенция върху няколко самостоятелни обекта на КК и КР/. Видно от печата върху плика, същият е изпратен на 06.03.2012г , в рамките на преклузивния срок за оспорване по чл. 49 ал.2 от ЗКИР.

След анализ на събраните по делото доказателства, съдът приема за установена следната обстановка от фактическа и правна страна:

Съгласно разпоредбата на чл. 35 ал.1 от ЗКИР, производството по създаване на кадастрална карта и кадастрални регистри се открива със заповед на изпълнителния директор на Агенция по геодезия, картография и кадастър. По делото на л. 62 е приложена и приета като доказателство заповед № РД – 16-22/24.03.2009г, подписана от изпълнителния директор на АГКК, с която на основание чл. 35 ал.1 и ал.2 от ЗКИР се открива производство по създаване на кадастрална карта и кадастрални регистри за землището на район „Б.”, Столична община, област С.. При извършена служебна проверка, съдът констатира, че заповедта съдържа реквизитите по чл. 35 ал.2 от ЗКИР. Същата е обнародвана в ДВ бр. 30/21.04.2009г съгласно изискването на чл. 35 ал.3 от ЗКИР – л. 63 по делото. Съгласно последната цитирана разпоредба: Заповедта по ал. 1 се обнародва в "Държавен вестник", разгласява се чрез средствата за масово осведомяване, включително чрез два централни всекидневника, и се обявява на подходящи места с публичен достъп в сградите на службата по геодезия, картография и кадастър, общината и кметството. Съдът приема, че изброяването е кумулативно и предвижда различни способы за разгласяване на заповедта за откриване на производството, които следва да бъдат използвани едновременно. На л. 63 по делото е представено копие от публикация в ДВ-к, а на л. 64 и 65 – копия от публикации във в-к Телеграф от 26.04.2009г и в-к Монитор от същата дата. По отношение на ангажиране на доказателства, обявата за открито производство да е обявена на подходящо място с публичен достъп в сградите на службата по геодезия, общината и кметството, съдът констатира следното: Съдът с разпореждане е указал на ответника, че носи тежестта в хода на производството по делото да докаже издаване на оспорвания акт при спазване на процедурата по издаването му. На л. 66 по делото е представен график за изпълнение на геодезически заснемания на имоти и сгради на територията на район Б. . В същия изрично се посочват датите, на които ще се извършва заснемане за отделните населени места; задължението на собствениците да представят документи за собственик, както и задължението им да осигурят достъп до имотите. Предвид ангажираните по делото доказателства, съдът приема, че е спазена процедурата по откриване на производството по изработване на КК и КР , както и по разгласяване на откриването.

Чл. 37-39, 41 от ЗКИР сочат задължения на служителите на АГКК, на органите на НАП, областния управител, кмета на общината и собствениците на имоти в

процедурата по изработване на КК и КР /кадастрална карта и кадастрален регистър/ .

Съгласно разпоредбата на чл. 41 от ЗКИР, КК и КР се изработват чрез обединяване на данни, които се съдържат в карти, планове, регистри,...; набрани чрез геодезически и други измервания. Данните за собствениците и носителите на други вещни права, както и за актовете, от които черпят правата си, се набират от регистрите към картите и плановете, представените актове от собствениците, регистрите на общинската и областната администрация.

В конкретната хипотеза, обект на нанасяне са самостоятелни обекти – трансформаторни постове с диспечерски № и с наименование ТП . От представените по делото доказателства в действителност се установява, че [фирма] е новото търговско наименование [фирма]. Едноличното търговско дружество с държавно имущество [фирма] е образувано с разпореждане на МС № 46/07.11.1991г , регистрирано по ф.д № 29689/1991г на СГС. Съгласно т. 15 от разпореждането, [фирма] поема активите и пасивите на преобразуваните стопански организации по т.1, както и част от имуществото на организациите по разпореждания № 45 и №47 на МС от 1991г, съгласно разделителни протоколи. По делото е приложен списък на преобразуваните предприятия и комбинати и други предприятия от системата на Комитета по енергетика. Приложена е и Заповед № ДВ – 123 – А от 24.04.2000г на Държавната агенция по енергетика и енергийни ресурси за преобразуване на [фирма] чрез отделяне на [фирма] . Председателят на ДАЕЕР е одобрил окончателен разделителен протокол с дата 31.07.2000г, като видно от същия [фирма] поема активи и пасиви , включени в баланса на Н. ЕАД съгласно приложенията към протокола. С Решение № 1/27.04.2000г на СГС по ф.д. № 6358/2000г е регистрирано [фирма]. Приложен е списък на недвижимите имоти, собственост на Е. Столично – приложение към окончателния разделителен протокол.

Спорът между страните в случая касае процесните обекти не по отношение на нанасянето им в КК като самостоятелни обекти, а само и единствено вписването в КР на претендираното право на собственост.

Съдът споделя становището на жалбоподателя, че процесните 11 сгради за енергопроизводство представляват енергийни обекти по смисъла на параграф 1 т. 23 от ДР на ЗЕ и са елемент от съответната разпределителна мрежа. В действителност, съгласно параграф 4 ал.1 от ПЗР на ЗЕ тези обекти **следва** да са собственост на лицензираните енергийни предприятия. Нормативните актове, уреждащи преноса на електрическа енергия, в действителност изключват възможността енергийните обекти и съоръжения да бъдат притежание на трети лица. В случая обаче трети лица – Специализирана болница за рехабилитация – Б.; Специализирана болница за рехабилитация „З.“; Столична община и Н. С. АД, имат претенции относно собствеността върху процесните ТП, за установяването на които представят писмени доказателства. Нещо повече, въз основа на тези писмени доказателства, Специализирана болница за рехабилитация – Б. е вписана в КР към одобрената КК като собственик на **02659.2195.1914.6; Столична община – като собственик на 02659.2196.959.2; 02659.2195.403.6; 02659.2196.813.2; 02659.2193.821.3; 02659.2293.231.1; 02659.2193.535.1; 02659.2194.242.1, Н. – С. АД – вписано като**

собственик на 02659.2292.68.4; а Специализирана болница за рехабилитация здраве – вписана като собственик на 02659.2195.817.5. Всяка от тези заинтересовани страни представя писмени доказателства за удостоверяване права на собственост върху претендираните самостоятелни обекти. Всяко едно от тези лица има претенция за право на собственост, като се позовава на разпоредбата на пар. 4 ал.1 от ПЗР на ЗЕ, като твърди, че в действителност енергийните обекти и съоръжения е следвало да се изкупят от тях като тяхна собственост към момента на влизане на закона в сила и в определен срок след това, но това не е сторено, а собствеността не преминава върху лицензираното предприятие по силата на закона, а само след изкупуването на съоръжението. В тази насока з.с. М. Ю. АД по отношение на претендирания имот с идентификатор № 02659.2193.554.1 представя документи за изкупуването му, като заявява, че няма претенции за права на собственост.

Настоящият съдебен състав е запознат с практиката на ВАС, съгласно която / решение № 1354/26.01.2012г по адм.д. № 12927/2011г на ВАС/: „Счетоводното записване на процесната сграда в активите на дружеството, характеристиката ѝ на енергиен обект, част от електроенергийна система със специален режим и задължителната законоустановена собственост на лицензираното енергийно предприятие върху имуществото, чрез което се осъществява лицензионната дейност, обосновават извод за притежанието ѝ от жалбоподателя”. С решение № 21/29.01.2008г на СГС по ф.д. № 6358/2000г е вписана промяна в наименованието на АД, като [фирма] е променено на [фирма]. АССГ в настоящия съдебен състав обаче приема, че този извод касае хипотеза на липса на спор между страните и при липса на претенции от страна на трети лица, тъй като в действителност съгласно пар. 4 ал.1 от ПЗР на ЗЕ собствеността върху тези обекти не преминава по силата на закона и с влизането му в сила в хипотеза на права на собственост на трети лица към момента на влизане на ЗЕ в сила, а изисква изкупуването им от лицензираните дружества. Дали обаче в случая е възникнало право на изкупуване, дали в действителност към момента на влизане на закона в сила, тези обекти са били собственост на тези трети лица, които имат претенции върху тях, това са вещни и облигационни отношения, които не могат да бъдат предмет на настоящото административно производство. Предмет на производството по създаване и одобряване на КК е нанасянето на конкретни обекти съгласно данните за тях в одобрени планове и карти, и според данните за собственост по съществуващи актове според приоритети съгласно одобрен нормативен акт. Административният орган няма правомощие при спор за собственост да преценява кой от собствениците да нанесе. **Такъв спор за собственост обаче не е възниквал в административното производство в досъдебната му фаза, като КК и вписванията в КР са направени въз основа на открити данни за това.** Претенцията на ЧЕЗРБ не е предявена пред административния орган, а се предявява в съдебна фаза и според АССГ настоящият съд няма компетентността да разпорежи вписване на ЧЕЗРБ като собственик на процесните спорни обекти и заличаване на третите лица преди да се решат вещноправните претенции между страните пред общия съд. По отношение на имота, за който няма спор с М. Ю., претенцията на ЧЕЗРБ следва да се уважи.

От приетата като доказателство по делото експертиза се установява вписване на имотите в КР, предмет на настоящото производство като собствени на

конституираните заинтересовани страни. Промяна в обстоятелствата може да бъде вписана на основание новонастъпили обстоятелства, касаещи облигационни или вещни права между страните, както и въз основа на влязло в сила съдебно решение на общия съд, с което се решава спора за собственост между страните.

АССГ приема, че изработването на КК и КР е сложна дейност, включваща задължения на множество правни субекти. За събирането на данните по чл. 41 от ЗКИР задължения имат както административния орган, така и собствениците на имоти, в обхвата на изработената кадастрална карта по аргумент на чл. 41 ал.2 и чл. 38 ал.1 т.3 от ЗКИР. По делото липсват данни ЧЕЗРБ да е заявил за вписване тези процесни имоти като собствени в КР, така че вписването им като собствени на трети лица въз основа на документи за собственост, а законосъобразно и правилно. Както погоре административният съд посочи, не е в правомощията на АС, нито на административният орган да извърши преценка дали СО, С. З., Н. С. и С. Б. са собственици на имотите, за които претендира ЧЕЗРБ.

Съгласно разпоредбата на чл. 45 от ЗКИР, изработените от лицето по чл. 35 ал.2 от ЗКИР кадастрална карта и кадастрални регистри на района се приемат от службата по геодезия, картография и кадастър. Приетите кадастрална карта и кадастрални регистри се обявяват на заинтересованите лица по реда на чл. 35 ал.3 от ЗКИР, видно от текста на чл. 46 ал.1 от ЗКИР. По делото на л. 68 е приложен протокол № КД – 10 – 24-40 от 05.08.2010г за приемане на кадастралната карта и кадастралния регистър за територията на район Б., както и копие от публикация в ДВ-к- бр. 12 /2011г., както и копие от публикации в два ежедневника - л. 76 и л. 77. Липсват обаче доказателства за поставяне на съобщение на подходящо място с публичен достъп в сградите на службата по геодезия, общината и кметството.

Съгласно разпоредбата на чл. 46 ал.2 от ЗКИР, в 30-дневен срок от обявяването на приемането в ДВ, собствениците могат да правят писмени възражения по кадастралната карта и кадастралния регистър на недвижимите имоти пред службата по геодезия, картография и кадастър. Възраженията съгласно чл. 47 от ЗКИР се разглеждат от комисия в състав и съгласно чл. 48 от ЗКИР комисията се произнася с мотивирано решение, въз основа на което могат да се правят изменения в КК и КР. По делото липсват доказателства жалбоподателят да е направил възражения срещу приетата КК и КР в частта относно процесните имоти.

Съгласно разпоредбата на чл. 49 ал.1 от ЗКИР, приетите кадастрална карта и кадастрални регистри на района се одобряват със заповед на изпълнителния директор на АГКК, която се съобщава на заинтересованите лица по реда на чл. 35 ал.3 от ЗКИР. По делото на л. 80 е приложена и приета като писмено доказателство заповед № РД – 18 – 13/17.01.2012г, подписана от изпълнителния директор на АГКК, с която на основание чл. 49 ал.1 от ЗКИР се одобрява кадастрална карта и кадастрални регистри за землището на [населено място], Столична община.

Последната заповед е предмет на контрол за законосъобразност в настоящото производство.

Същата е издадена от компетентен орган съгласно чл. 49 ал.1 от ЗКИР – изпълнителния директор на АГКК. Заповедта е във валидна писмена форма, като от външна страна съдържа законовоизискуемите реквизити. Изведена е като документ през деловодната система на АГКК с № и дата. Заповедта е обнародвана в ДВ – бр. 11/07.02.2012г.- л. 81 по делото, както и публикувана в два ежедневника – л. 82 и л. 83 по делото. Липсват доказателства за обявяването ѝ на подходящи места с публичен достъп в сградите на службата по геодезия, картография и кадастър, общината и кметството.

Предвид така изяснената фактическа обстановка и направените погоре правни изводи, съдът прави следното заключение от правна страна:

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган, в кръга на неговата материална компетентност и във валидна писмена форма. Съдът не констатира съществени процесуални нарушения, основание за отмяната на оспорвания акт. Заповедта се явява законосъобразна в частта относно вписването на Специализирана болница за рехабилитация – Б. в КР към одобрената КК като собственик на **02659.2195.1914.6; Столична община – като собственик на 02659.2196.959.2; 02659.2195.403.6; 02659.2196.813.2; 02659.2193.821.3; 02659.2293.231.1; 02659.2193.535.1; 02659.2194.242.1, Н. – С. АД – като собственик на 02659.2292.68.4; а Специализирана болница за рехабилитация З. – вписана като собственик на 02659.2195.817.5. В тази част жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.**

В частта относно претендирания имот с идентификатор № **02659.2193.554.1 жалбата е основателна, тъй като** з.с. М. Ю. АД няма претенции за собственост по отношение на този имот, като се представят и писмени доказателства за изкупуването на обекта от жалбоподателя.

В частта относно имоти с идентификатор 02659.22.92.28.6 и ТП В ИМОТ С ИДЕНТИФИКАТОР 02659.2293.258 производството следва да се отдели за образуване на ново дело и събиране на доказателства относно нанасянето им в КК и КР на [населено място] с оспорваната заповед № РД – 18 – 13/17.01.2012г.

Предвид изхода на делото, на ответника и заинтересованите страни се дължат разноски по делото съобразно уважената част. Съответно: На Специализирана болница за рехабилитация – Б. изцяло в размер на 1200лв; на **Столична община изцяло в размер на 150 лв; на Н. – С. АД - изцяло в размер на 150лв; Специализирана болница за рехабилитация здраве – изцяло в размер на 200лв.**

Воден от горното и на основание чл. 172 ал.2 от АПК АССГ

РЕШИ:

ОТДЕЛЯ ОТ НАСТОЯЩОТО ПРОИЗВОДСТВО ЖАЛБА НА [фирма] срещу Заповед № РД – 18 – 13/17.01.2012 г. на изпълнителния директор на Агенция по геодезия, картография и кадастър (АГКК) В ЧАСТТА ОТНОСНО ОБЕКТИ с идентификатор 02659.22.92.28.6 и в частта относно ТП с диспечерски № 22 – 155,

изграден в имот с идентификатор 02659.2293.258. В тази част жалбата, ведно с копие от оспорвания акт да се докладва на председателя на АССГ за образуване на ново дело.

В тази част решението не подлежи на обжалване.

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма] заповед № РД – 18 – 13/17.01.2012г на изпълнителния директор на АГКК за одобряване на кадастрална карта /КК/ и кадастрален регистър /КР/ за землището на [населено място], район Б., СО, област С. в частта относно вписване в кадастралния регистър на собственика на сграда с идентификатор 02659.2193.554.1, като

ВРЪЩА делото като преписка на изпълнителния директор на АГКК за вписване на [фирма] в КР към КК за [населено място], одобрена със заповед № РД – 18 – 13/17.01.2012г като собственик на сграда с идентификатор 02659.2193.554.1 и заличаване на [фирма] като вписан собственик на същата сграда.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу Заповед № РД – 18 – 13/17.01.2012 г. на изпълнителния директор на Агенция по геодезия, картография и кадастр (АГКК), в частта в която се оспорват вписаните в КР към КК собственици на имоти с идентификатори както следва: Специализирана болница за рехабилитация – Б. в КР към одобрената КК като собственик на **02659.2195.1914.6; Столична община – като собственик на 02659.2196.959.2; 02659.2195.403.6; 02659.2196.813.2; 02659.2193.821.3; 02659.2293.231.1; 02659.2193.535.1; 02659.2194.242.1, Н. – С. АД – като собственик на 02659.2292.68.4; Специализирана болница за рехабилитация 3. – вписана като собственик на 02659.2195.817.5.**

ОСЪЖДА [фирма] ДА ЗАПЛАТИ на Специализирана болница за рехабилитация – [населено място] разноси по делото в размер на 1200лв; на Столична община - в размер на 150 лв; на Н. – С. АД - в размер на 150лв; на Специализирана болница за рехабилитация „З.“ – в размер на 200лв.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС на РБългария в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Препис от решението да се изпрати на страните по делото.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: